

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΙΒ΄.

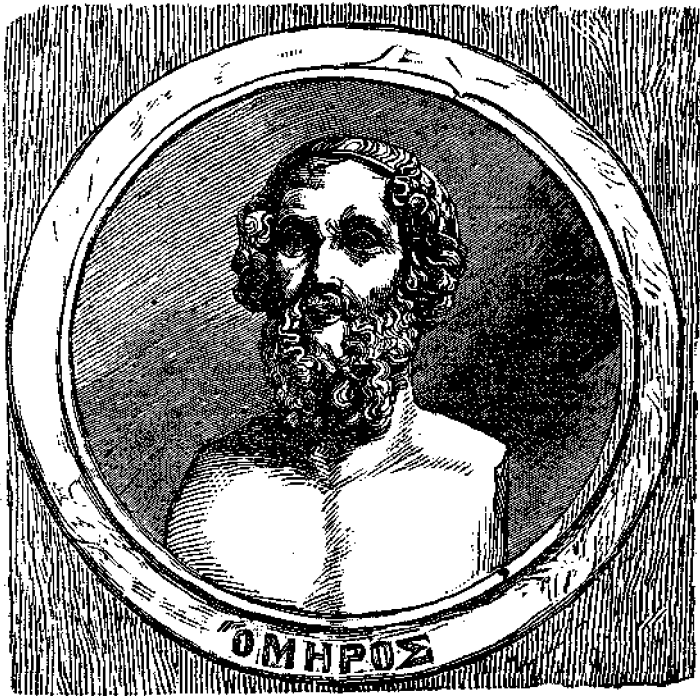
ΕΝ ΑΘΗΝΑΪΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1879.

ΑΡΙΘ. 134.

Συνδρομή έτησια Έλλάδος Δραχ. 1
» » Έξωτερικού » 2

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Έν όδω Έρμού αριθ. 79.

Είς ούδένα, εκτός των τακτικών αυτης
άνταποκριτών, στέλλεται ή «Εφημερίς»
των Παιδων άνευ προπληρωμής

Ο ΟΜΗΡΟΣ,

Έπιθυμοϋντες να παρέχωμεν εις τας οικογενείας εκείνας, αιτινες λαμβάνουσι τον 'Αστέρα, αναγνώσματα ποικίλα εκ τε του αρχαιου και νεωτέρου κόσμου, αρχίζομεν με τό πρώτον φύλλον του νέου έτους σειράν τινα άρθρων πραγματευομένων περι των περιφήμων άνδρων της αρχαιότητος εν γενει· τούτων δέ προτάτομεν τον γέροντα ραφφόδον Όμηρον. Αί βιογραφίαι

αυται αι δημοσιευόμεναι διά του 'Αστέρος θα ήναι φυσικά βραχεία και κατάλληλοι προς δημόδη χρήσιν μάλλον ή ειδικώς δι' έγγραμμάτους αναγνώστας.

Ο Όμηρος ήτο ο πρώτος έπικός ποιητής της αρχαιότητος και διά τουτο όνομάζεται ο πατήρ της ποιήσεως. Ούτε ο χρόνος, καθ' όν έζη, ούτε ή πόλις, εν ή έγεννήθη, είναι ακριβώς γνωστά. Η πιθανότερα γνώμη είναι ότι έζη περι τα 800 π. Χ. και ότι κατήγετο εκ της 'Ιωνίας ή Σμύρνη μετά δε άλλ-

λων πόλεων ἀντεποιεῖτο τῆς τιμῆς τῆς ἐν αὐτῇ γεννήσεως αὐτοῦ.

Ἄν καὶ ζωγραφίζεται τυφλός, ἐκ τῶν δύο ὄμους ἀθανάτων ποιημάτων του, τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας, καταφαίνεται, ὅτι εἶχε περιγηθῆ ὄλην τὴν μικρὰν Ἀσίαν, ἰδίως τοὺς περὶ τὴν Τρωάδα τόπους, τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, τὴν Ἑλλάδα, τὰς Ἰονίους νήσους, μάλιστα τὴν Ἰθάκην, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ αὐτὸν τὸν Νεῖλον. Ἴσως ἀφοῦ ἀπώλεσε τὴν ὄρασίν του περιήρχετο τὰς πόλεις, ὅπως οἱ σημερινοὶ τυφλοὶ, μὲ τὴν λύραν του καὶ ἔψαλλε τὰ ποιήματά του, ἐξοικονομῶν οὕτω τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.

Εἰς τὸν Ὀμηρον ἀποδίδονται διάφορα ποιήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ἰλιάς καὶ Ὀδύσσεια κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν ἐν αὐτοῖς ὁ ποιητὴς φαίνεται ὅτι συνέλαβε πᾶσαν τὴν γνώσιν τῆς ἐποχῆς του καὶ συμπεριέλαθεν ὀλόκληρον τὴν ἔκτασιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς κατὰ τε τὸ ὕψος καὶ βάθος αὐτῆς. Ἐμέτρησε τὴν ἰσχὺν τῶν ἀνδρικῶν παθῶν, καὶ ἐβολιδουσκίπησε τὰς ἀβύσσους τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, ἦτο δὲ καὶ ἀκριθῆς παρατηρητὴς τῆς φύσεως καὶ ἐκέκτητο εὐγενούς καὶ τροφερᾶς καρδίας· τούτων ἕνεκα αἱ ραψωδίαί του αὐταὶ οὐδέποτε χάνουσι τὸ πρόσφατον καὶ ἐπαγωγὸν αὐτῶν καὶ εἶναι ποιήματα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐν τῇ Ἰλιάδι ἐκτίθενται αἱ περιπέτειαι τῆς κατὰ τῆς Τρωάδος ἐκστρατείας τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης καὶ ἡ κορίσεισι καὶ καταστροφῇ αὐτῆς. Τῶν συμβάντων τοῦ δεκαετοῦς τούτου πολέμου κύριον στοιχεῖον ἀποτελεῖ ἡ ὀργὴ τοῦ Ἀχιλλέως, ἕνεκα τῆς ὀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀρπαγῆς τῆς ὠραιᾶς Χρυσῆϊδος. Ἐν δὲ τῇ Ὀδύσσειᾳ αἱ περιπέτειαι τοῦ Ὀδυσσεύς, ἀφ' ἧς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Τροίας μέχρι τῆς ἐπανόδου του εἰς Ἰθάκην, μετὰ τῶν περιπλανήσεων τοῦ υἱοῦ του Τηλεμάχου πρὸς ἀναζήτησιν αὐτοῦ.

Αἱ ραψωδίαί του διατάχθησαν εἰς ἦν ἤδη ἔχομεν αὐτὰς ταῖς ὀπὸ τοῦ Πεισιστράτου, τοῦ τυράννου τῶν Ἀθηναίων, παρὶ τὸ 500 ἔτος π. Χ. αἱ δὲ Ἀλεξανδρινοὶ γραμματικοὶ ἔθεσαν ἐν ἀρχῇ, ἐκάστης καὶ ἓν γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.

Ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου ἀναφέρει τέσσαρας ἐξόχους ἐπικούς ποιητάς, τὸν Ὀμηρον, τὸν Βιργίλιον, τὸν Δάντην καὶ τὸν Μίλτονα. (Ἐκ τοῦ Ἀστέρως Ἀνατολῆς.)

Ο ΑΣΤΟΣ ΙΩΣ.

Α.

Μιὰν ἡμέραν ὁ Μ. Δ. ἐμπροστὰ εἰς τὸν καθρέπτη
Ἔλεγε τὰς λέξεις ταύτας, — καὶ νομίζω ἦτο Πέμπτη.
Εἶμαι νέος πνευματώδης, εὐφυῆς, χαριτωμένος,
Ἔχω κάλλη, ἔχω πλοῦτον, κ' εἶμαι τετραπαρασμένος.

Ἐρμηνέας ἔχω δέκα, κ' εἰς μυρίας κάθε βράδου,
Μέ τὰ ὄργανα τὰς κάμνω πατινάδες στὸ σκοτάδι,
Καὶ μ' αὐτὰς παιζοῦμαι.
Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω; — δὲν πηγαίνει; στὸ καλὸ Ι
Β'.

Ἐξοπνῶ κάθε ἡμέραν τὸ πρωὶ περὶ τὴν ἔκτην,
Καὶ τολίζομαι τρεῖς ὥρας ἐμπροσὰ εἰς τὸν καθρέπτην.
Πίνω τότε τὸν καφέ μου, — κ' ἀμελέηται, ὅτι εἶμαι,
Εἰς τὸ μάθημα πηγαίνω· ξύλον ἐπὶ ξύλου καίψαι.
Μ' εἶπεν ὁ διδάσκαλός μου ταῖς προάλλαις, ὅτι πρέπει
Ὅσας ὥρας ἐξοδεῖται ἐμπροστὰ εἰς τὸν καθρέπτην,
Νὰ λαμβάνω ἐν βιβλίον καὶ νὰ τὸ φυλλολογῶ·
Κ' ἐπειδὴ μοῦ τό παν κ' ἄλλοι, τὸ ὑπήκουσα κ' ἐγὼ,
Κ' ὅταν ἄλλο τι δὲν ἔχω,
Εἰς τὸ χέρι μ' ἐν βιβλίον πέρνω καὶ φυλλολογῶ,
Καὶ γελῶ, γελῶ, γελῶ.
Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω; — δὲν πηγαίνει; στὸ καλὸ Ι
Γ.

Μ' ἐρωταῖε ὁ πατήρ μου, ἀπορῶν πῶς στήν ἀράδα,
Μένω εἰς ἐκάστην τάξιν ἀπὸ μιὰν Ὀλυμπιάδα.
Μὴ σε μέλει, λέγω, πάτερ, εἶναι διὰ τὸ καλὸν μου,
Ἐπειδὴ πολλὴ μελέτη βλάπτει τὸν ἐγκέφαλόν μου,
Μ' ἀναθάλλει καὶ τὸ αἷμα εἰς τὸ στήθος φυσικῶς,
Καὶ φοβοῦμαι ἐπὶ τέλους νὰ μὴ γείνω φθισικός.
Καὶ γελῶ, γελῶ, γελῶ.
Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω; — δὲν πηγαίνει; στὸ καλὸ Ι
Δ'.

Τέλεισε τὸ μάθημά μου, ἐπιστρέφω στήν οἰκίαν,
Στὴν πλουσίαν τράπεζάν μας κάθημαι μὲ προθυμίαν.
Κ' ὅταν τὴν παραδαρμένην, ὡστὴν Λούκουλος γεμίσω,
Ὡ γονεῖς μου, λέγω, ὦρα εἶναι καὶ νὰ μελετήσω.
Στὸ δωμάτιόν μου τότε εἰσερχόμενος κλειδώνω,
Κ' ἐν τῷ αἵμα εἰς τὸ στόμα ἐν καλὸν ταιγάρου χάνω.
Καὶ καπνίζω, καὶ γελῶ.
Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω; — δὲν πηγαίνει; στὸ καλὸ Ι
Ε'.

Καὶ ἀφοῦ τοιουτοτρόπως ἀρχετὰ καλοπεράσω,
Πρέπει καὶ ὡς ἐργολάβος τώρα νὰ διασκεδάσω.
Πλὴν θὰ πῆς πῶς ὡς τοῖστος ἔχω καὶ χρημάτων χρεῖαν,
Τὰ δὲ χρήματα ὑπάρχουν στοῦ πατρός μου τὸν ταμίαν.
Ἄλλ' ὁ ἀγαθὸς πατήρ μου, μὴ γνωρίζων τί ἀξίζω,
Μὲ ἐψήφισε ταμίαν, καὶ τὰ χρήματα τ' ὄριζω.
Καὶ τὰ τρώγω, καὶ γελῶ.
Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω; — δὲν πηγαίνει; στὸ καλὸ Ι
ΣΤ'.

Ὅταν δὲ κοπιασμένος ἀπ' τὴν κόρτε μου γυρίσω,
Λέγω πάλιν στοὺς γονεῖς μου, ὅτι θε νὰ μελετήσω·
Κ' ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ κλειόμαι στὸν θαλαμὸν μου.
Ἔχων δὴ παλικάρχη τῶν καλῶν συμβαθητῶν μου,

Ὦν ὁ μὲν φιλολογία λέγει ὅτ' εἶν' ἡ ἀμιλλὰ του,
 Ὁ δὲ ἄλλος τὸν Εὐκλείδη παίζει εἰς τὰ δάκτυλά του.
 Καὶ οἱ τρεῖς μας τὰ χαρτάκια παίζοντες συμμελετώμεν,
 Καὶ δασκάλων παραινέσεις καὶ μαθήματ' ἀψήφωμεν.
 Καὶ καπνίζω καὶ γελῶ.
 Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω;—δὲν πηγαίνεις ε' τὸ καλὸ!

Ζ'

Ἄλλὰ καὶ τὸ χαρτοπαίζειν καταντᾷ μονοτονία,
 Κι' ὅπως ἄλλην τροπὴν νέαν δώσωμεν τῇ διανοίᾳ,
 εἰς τὸ θέατρον πηγαίνω, ἢ καὶ εἰς τὰς πατινάδας,
 Καὶ τρελλαίνω τὰς ὀφθαλμούς μου καὶ καλὰς μου φιλενάδας,
 Κι' οὕτω πάντοτε διάγω τὴν ζωὴν ἐν εὐφροσύνῃ,
 Κ' οἱ διδάσκαλοι ἄς λέγουν, ὅτι εἶναι ἀφροσύνη.
 Ξεκαρδίζομαι, γελῶ.
 Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω;—δὲν πηγαίνεις σ' τὸ καλὸ!

Η.

Ἐληφρόνησα νὰ εἶπω, ὅτι κ' εἰς τὰ καφενεῖα,
 Κ' εἰς τὴν λέσχην μας συχνάζω, κ' εἰς τὰ ζαχαρο-
 (πωλεῖα).

Ἦμην μάλιστα ἐσχάτως σένα ζαχαροπωλεῖον,
 Κ' ἐκεῖ βλέπω στὸ τραπέζι τὴν Ἀδύνην καὶ ἐν βιβλίον
 Ὁ διάβολος τὸ φέρνει τὴν λαμβάνω ἀπὸ χεῖρας,
 Κ' εἶδα νὰ μὲ σατυρίζουν τάχα πῶς δὲν ἔχω λίρας...
 Μ' ἔφαλλε καὶ τόσα ἄλλα... πλὴν πρὸς τί νὰ τ' ἀναφέρω;
 Ἀφοῦ πρῶτον παρωργίσθη, ὅστερ' ἄρχισα νὰ χαίρω,
 Ἐπειδὴ πολὺ μεγάλην συλλογίσθηκα τιμὴν,
 Τέτονον νέον ὅσων ἐμένα νὰ περάσουν ἔς τὴν Ἀδύνην.
 Κ' εἶπον ἂν μὲ σατυρίζουν δὲν εἶναι δουλειὰ μεγάλη,
 Ἐπειδὴ αὐτὸ παθαίνει κ' ὑπερβολὴ καὶ πολλοὶ ἄλλοι.
 Κ' οἱ καθηγηταὶ ὡσαύτως, ὅσοι λέγουν—πάντως δῆπου
 Ἐξυβρίζουσιν ἀλλήλους συνεχῶς διὰ τοῦ τύπου.
 Τούτων ἕνεκα γελῶ.

Να; τὰ γράμματα τί κάμνουν!—δὲν πηγαίνεις στὸ καλὸ!

Θ.

Εἶναι ὄντως μακαρία ἡ ζωὴ ὅπου διάγω.
 Τοὺς γονεῖς μ' ἀπὸ τὴν μότη καὶ τοὺς φέρω καὶ τοὺς
 (ἄγω).

Ἐξοδεύω ὅσα θέλω, ἐντροφῶ, διασκεδάζω,
 Κι' ὅλα ταῦτ' ἐπιτηδεῖς μὲ μὴν λέξιν τὰ σκεπάζω,
 Ὅτι εἶμαι μαθητὴς;
 Κ' εἶναι ὅλα γὰρ μέλει,
 Δὲν φροντίζω δὲν μὲ μέλει,
 Καὶ γελῶ, γελῶ, γελῶ.
 Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω;—δὲν πηγαίνεις στὸ καλὸ!

Υ.

Ταῦτα εἶπεν ὁ γεννάδας, κ' ἔξαφνα ἀνοίγ' ἡ θύρα,
 Καὶ ἐμβαίνει ὁ πατὴρ του μ' ἓνα βούβουρον στὴν
 (χεῖρα)

Καὶ τῷ λέγει—εὐγε! εὐγε! εἶδα τέλος τὴν ἀχρείαν,
 Καὶ τὴν βδελυρὰν ψυχὴν σου, εἰς αὐτὴν τὴν μονοψύχον

Ἄχ! σοὺ κατηραμένε ταῦτα ἤλπιζ' ἀπὸ σένα...
 Τώρα ὅμως θὰ σοῦ δεῖξω... νὰ γνωρίσῃς καὶ ἐμένα...
 Ἐκ τῆς κόμης τὸν ἀρπάζει, καὶ χαμαὶ πρηγῆ τὸν βίπτει.
 Καὶ τὸ βούβουρον ταχέως πανταχόθεν καταπίπτει,
 Κ' εἰς τὴν βράχην κ' εἰς τοὺς κύλους, ὡς ἡ γάλαζα τὸ
 (ἕρος).

Αἱ ἐυλαεῖς ἀλλεπαλλήλως ἐπιπτον εἰς κάθε μέρος.
 Ὁχ πατέρα μου, φωνάζω, φθάνει... φθάνει... στὴν
 (ζωὴν σου).

Ἡμαρτον τὸ ἔλεός σου φθάνει, πάτερ μου, λυπήσου.
 Ἄχ! σοὺ χαρτιὰ μου παίζεις, καὶ μοῦ κάμνεις
 (πατινάδες)

Τρέχεις εἰς τὰ καφενεῖα, καὶ μοῦ ἔχεις φιλενάδες.
 Κλέπτεις καὶ τὰ χρήματά μου, καὶ φωνάζεις τώρα
 (φθάνει)

Πλὴν κατὰ καλὴν του τύχην νὰ κ' ἤμῃτηρ του
 (προφθάνει).

Καλὲ ἄνδρα μου, τῷ λέγει, τὸ παιδί μας θὰ σκοτώσῃς;
 Φεῦγα γρήγορα, σοῦ λέγω... βρὲ σκυλί δὲν θὰ
 (γλωττώσῃς...)

Ὁ πατὴρ ὠμίλει ἔτι; ὅτ' αὐτὸς ἐπιτηδεῖς;
 Στὰ ὀπίσω τῆς μητρὸς του καταφεύγει αἰφνιδίως.

Ὁ πατὴρ του τὸν διώκει, καὶ τὴν σύζυγον μαλώνει,
 Ὁ υἱὸς δὲν περιμένει, καὶ γυρίζει τὸ ἄλωνα.

Στὴν ἐγκύκλιον φορὰν του εἰς τὴν θύραν πληθάζει,
 Καὶ τὴν κλῖμακα πηδύρας ἀπὸ τῆς αὐλῆς φωνάζει
 Πάτερ, πάτερ μου, δὲν πταίω, πάτερ μου δὲν σὲ γελῶ.

Γράμματα ἐγὼ θὰ μάθω;—δὲν πηγαίνεις στὸ καλὸ!
 ὕπὸ Σ.

Ἡ Καμηλοπάρδαλις.

Τὸ περίεργον καὶ ὀφθαλμικὸν τοῦτο ζῷον εἶναι ἐγγώ-
 ριον τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς καὶ δὲν ὑπαρχει εἰμὴ ἐν
 καὶ μόνον εἶδος αὐτοῦ εἶναι δὲ θαυμασίως καὶ κατα-
 λήλως διωργανισμένον πρὸς τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς
 ὅποιας ζῇ. Τὰ μακρὰ σκέλη καὶ ὁ μακρὸς αὐτοῦ τρά-
 χηλος φθάνων πολλάκις μέχρι 15 ποδῶν, καθιστῶ-
 σιν αὐτὴν ἱκανὴν νὰ τρέφεται ἐκ τῶν τυρροπερωτάτων
 καὶ καλλίστων κλώνων καὶ φύλλων τῶν δένδρων.

Ἐχει δὲ χρῶμα ἐρυθρόφαιον μετὰ σιγμάτων ἀνοιχτο-
 τέρου, ἀλλὰ τὸ αὐτοῦ χράματος Ἡ διατάξις αὐτῆ
 τῶν κηλίδων καὶ τῶν χρωμάτων χρησιμεύει εἰς τὸ
 νὰ προφυλάττῃ αὐτὴν ἀπὸ πολλῶν ἐχθρῶν, διότι τὴν
 καθιστᾷ ὁμοίαν μὲ τὸ χρῶμα τῶν δένδρων τῶν πα-
 λαιῶν δασῶν, εἰς τὰ ὅποια ἐνδιαίτηται.

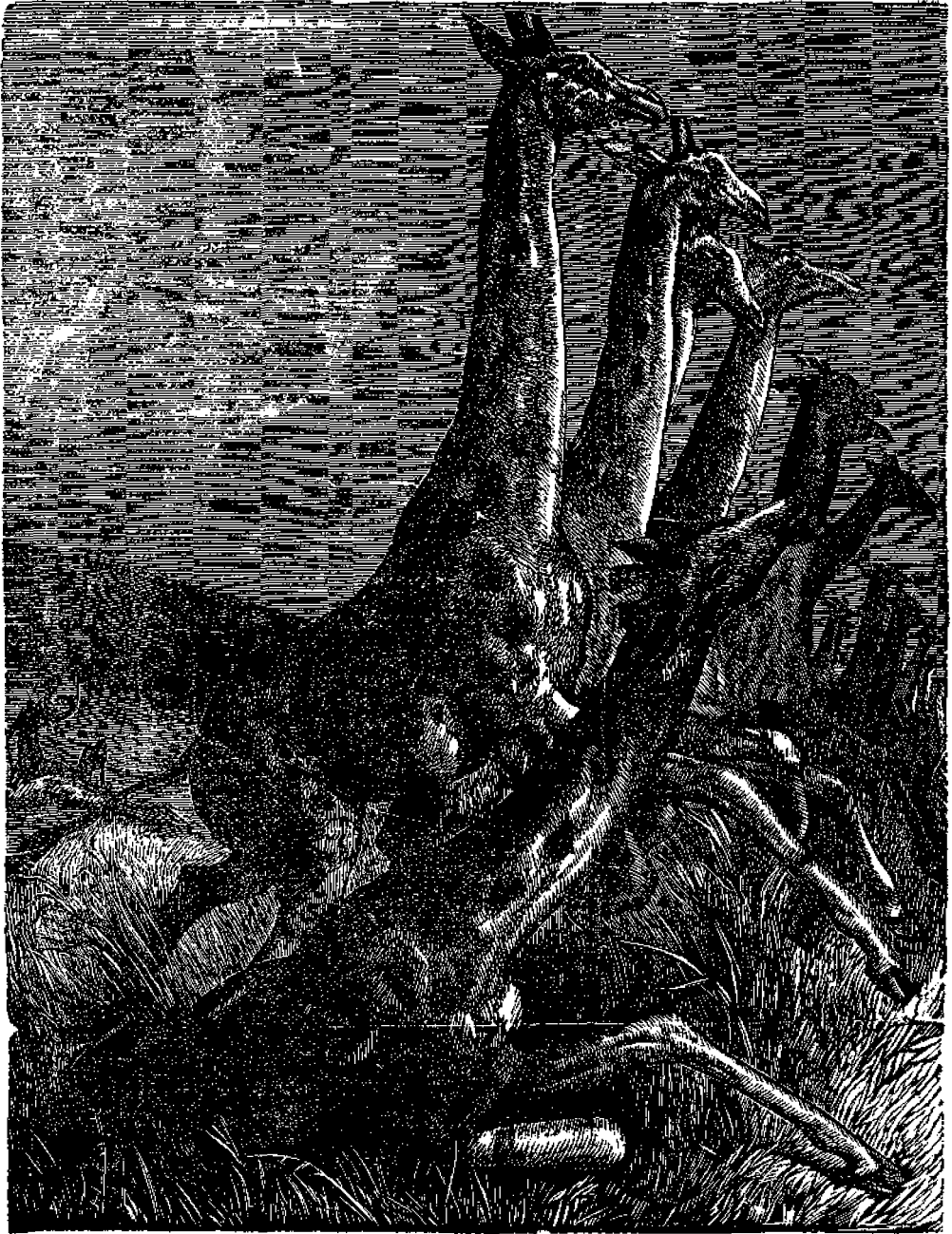
Ἡ Καμηλοπάρδαλις εἶναι πολὺ θελή. ἀλλ' οἱ ὀ-
 φθαλμοὶ τῆς εἶναι οὕτω πῶς τοποθετημένοι, ὥστε δὲ

ναται νὰ βλέπη πανταχόθεν χωρὶς νὰ στρέψη τὴν κεφαλὴν.

Τὸ μόνον ὄπλον πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς ἔχει τὸ λάκτισμα διὰ τῶν ὀπισθίων σκελῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι πο-

ταρρῖπται εἰς τὴν γῆν δι' ἐπανειλημμένων λοκτισμάτων.

Ζῆ δὲ κατὰ κοπάδια, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, καὶ μολονότι εἶναι πολὺ προφυλακτικῆ, οὐχὶ σπανίως ὁ λέων διαφεύγει τὴν προ-

Ἡ Κυμηλοπάρθαις.

λὸ ἰσχυρὰ. Λέγεται δὲ, ὅτι πολλάκις καὶ αὐτὸν τὸν λέοντα, ἀφοῦ πηδίσῃ ἐπὶ τῶν νῶτων τῆς, καὶ ἐμπήξῃ τοὺς φθβερούς του ὄνυχας εἰς τὴν σάρκα τῆς, ἐὰν δὲν προφθάσῃ νὰ πιασθῇ ἀπὸ τὸν τραχηλὸν τῆς, τὸν κα-

σοχὴν τῆς καὶ αἰφνης πηδᾷ ἐπὶ τὸν τραχηλὸν μιᾶς ἐξ αὐτῶν, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ φύλλου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1872 καὶ μετὰ τινὰ ματαίαν ἀπόπειραν νὰ τὸν ξεφορτωθῇ, ἀπγυδημένη, ἐκ τοῦ κό-

που και τοῦ τρόμου καταπίπτει εἰς τὴν γῆν και γίνε-
ται βορὰ τοῦ ἀναβάτου της.

Ἄν και ἔχη μακρὰ σκέλη εἶναι ἕμως βραδύπους, διό-
τι τὰ ἐμπρόσθια σκέλη εἶναι οὕτω πως συνηθρωμένα
πρὸς τὸ σῶμα, ὥστε οὐ μόνον τὴν κίνησιν καθιστοῦν
βραδείαν, ἀλλὰ και τὴν κεφαλὴν ἐμποδίζουσι ἀπὸ τοῦ

να φθάσῃ μέχρι τοῦ ἐδάφους και να τρέφεται ἐκ χόρ-
των και χλόης.

Ἐξήμεροῦται εὐκόλως και δεικνύει πολλὴν ἀγάπην
εἰς τοὺς φύλακας και πρὸς πάντας τοὺς περιποιημένους
αὐτήν.

Ἄγαλμα τοῦ Βούδα.

Ο ΒΟΥΔΑΣ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων οἱ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς παρακολουθοῦντες αὐτὴν ἀνέγνωσαν και ἄλλοτε ὀλίγα τινα περὶ τῆς Ἰνδουϊκῆς

ταύτης θεότητος. Ἢδη ἐπιθυμῶ να δώσω λεπτομερε-
στερας πληροφορίας περὶ τοῦ θεοῦ τούτου τῆς λατρεί-
ας των πρὸς ὄφελος και εὐχαρίστησιν αὐτῶν.

Ο Βούδας κατὰ τὰ ἱερὰ βιβλία τῶν Ἰνδῶν και τὴν

Ιερὰν παράδοσιν ἔζησεν εἰς 400 ἑκατομύρια κόσμων πρὶν ἢ κατέλθῃ εἰς τὴν γῆν μας. Ὅταν δὲ ἐφάνῃ εἰς αὐτὴν ἐφάνῃ ὡς σ κ ὦ λ η ξ, ἔπειτα ἐγένετο μ υ ἱ α, κατόπιν ἰχθὺς, μετὰ ταῦτα ἄλλο τι εἶδος ζώου καὶ τελευταῖον ἄνθρωπος! Ὅταν δ' ἐγεννήθῃ ὡς ἄνθρωπος, ἐξεφώνησεν, « Ἴδού τώρα εἶμαι ὁ εὐγενέστατος τῶν ἀνθρώπων! Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία φορά, καθ' ἣν θὰ γεννηθῶ! »

Διατί, νομίζετε, πιστεύουσι, ὅτι αὐτὸς εἶναι θεός; Ὅχι βεβαίως, διότι ἐδημιούργησε τὸν ὠραῖον τοῦτον κόσμον καὶ πᾶν ὅ,τι εἶναι ἐπ' αὐτοῦ, οὔτε, διότι εἶναι ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος πατὴρ εἰς ὅλα τὰ πλάσματα του, ἀλλὰ διότι εἶναι ἐννέα πηχῶν τὸ ἀνάστημα! διότι τὰ ὠτά του εἶναι τόσο μακρὰ, ὥστε φθάνουν μέχρι τῶν ὤμων, καὶ αἱ χεῖρές του μέχρι τῶν γονάτων· διότι οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν του εἶναι ὅλοι ἰσομεγεθεῖς καὶ διότι ἡ γλῶσσά του εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε δύναται δι' αὐτῆς νὰ ἐγγίξῃ τὸ ἄκρον τῆς ρινός του!

Ὅταν ἦτο 40 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν πρὸς ἀμοιβὴν τῆς

ἀριστοσύνης του ἐμηδενίσθη! καὶ τώρα τὸ ἀγαλμὰ του πρέπει νὰ προσκυνῆται μέχρι οὗ ὁ δεύτερος Βούδας φανῇ. ὅπου θὰ συμβῇ εἰς 7 ἢ 8 χιλιάδας ἐτῶν.

Ἐκ τῶν ἀγαλμάτων τούτων τινὰ εἶναι μικρὰ, ἀλλὰ δὲ μέγιστα, ὡς τὸ περιστατόμενον διὰ τῆς προκειμένης εἰκότος. Ναοὶ δὲ μεγάλοι καὶ μεγαλοπρεπεῖς εὐρίσκονται ἀπανταχοῦ τῆς χώρας, ἐνθα φυλάττονται τὰ ἀγάλματα ταῦτα καὶ ὅπου μυριάδες προσκυνητῶν καθ' ἑκάστην προσφεύγουν, ἵνα προσφέρωσι τὴν λατρείαν των εἰς τὸν ἐκμηδενισθέντα τοῦτον θεόν, ἡ δὲ μεγίστη ἐπιθυμία τῆς καρδίας τῶν λατρευτῶν αὐτοῦ εἶναι νὰ φθάσουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκμηδένισιν διὰ τῆς ἀριστοσύνης· ὅθεν καθυποβάλλουν ἑαυτοὺς εἰς μύριας σωματικὰς σκληραγωγίας, ὅπως δι' αὐτῶν φθάσωσι εἰς τὸν βαθμὸν ἐκείνον τῆς ἀγιότητος, ὅπως θὰ τοὺς καταστήσῃ καταλληλοτέρους πρὸς ἐκμηδένισιν!!

Ὅποια τρομερὰ ἀπάτη! καὶ ὅμως περὶ τὰ 150 ἑκατομύρια ψυχῶν οὕτω πιστεύουσι καὶ οὕτω ζῶσιν

Ἄγγειον κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Παλισίου
(Ἰδὲ προηγουμένον φύλλον.)

ΘΝΗΤΟΤΗΣ.

Ἡ θνητότης εἶναι μέγιστη εἰς τὰς πόλεις ἢ τὰ χωρία καὶ τὴν ἄνοιαν. Ὅσον προβαίνομεν ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς ἐκκράτους ζώνης πρὸς τὴν διακεκαυμένην καὶ τὰς κατεφυγμένας ἢ θνητότης ἐπίσης αὐξάνει. Οὕτως εἰς μὲν τὰ βόρεια μέρη τῆς Εὐρώπης ἡ ἐτησία θνητότης εἶναι $1/41$ · εἰς δὲ τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην $1/40$, καὶ εἰς τὰ νότια $1/33$.

Κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους τῆς ζωῆς ἡ θνητότης διαφέρει μαγάλως. Εἰκοσιδύο τοῖς ἑκατὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ἀποθνήσκουσι πρὶν συμπληρώσωσι τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, καὶ 37 τοῖς ἑκατὸν, πρὶν φθάσωσι τὸ πέμπτον ἔτος. Τὰ ἄρρενα ὑπόκεινται εἰς θάνατον πλειότερον τῶν θηλέων εὐθὺς μετὰ τὸν τοκετὸν, ἀλλὰ μετὰ τὸ τέλος δύο περιπτου ἐτῶν ἡ θνητότης ἀμφοτέρων εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτή. Ἐννέα εἰ-

κοστά του βλου ἀριθμοῦ τῶν εἰς ἓν ἔτος γενομένων ἀποθνήσκουσι πρὸ τοῦ 15 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, πρὶν ἢ γείνωσι, δηλαδή, χρήσιμοι εἰς τὴν πατρίδα.

Ἡ θνητότης τῶν μὲν κορασίων ἀξάνει ἀπὸ τοῦ 14 ἕως τοῦ 18, τῶν νέων ἀπὸ τοῦ 21 ἕως τοῦ 26 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ ἡ ἐποχὴ πρὸς γάμον εἶναι ἢ μεταξὺ τοῦ 26 ἕως 30, καθ' ἣν ἡ θνητότης εἰς ἀμφοτέρω τὰ φύλα εἶναι ἡ αὐτὴ. Ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῶν ἀνδρῶν οἱ πλοῦστοι νομφεύονται, ὅταν βούλωνται, οἱ δὲ πτωχοὶ ὅταν αἱ περιστάσεις ἐπιτρέψωσι, ἀλλ' εἰς τὰς γυναῖκας μετὰ λύτης ἡμῶν παρατηροῦμεν, ὅτι αἱ τύχαι τῆς ὑπανδρείας ὀλιγοστεύουσι μετὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἡ συνήθεια τοῦ νομφεύεσθαι μετὰ τοῦ 15 καὶ 20 πλησιάζει νὰ γείνη συρμὸς παρ' ἡμῖν - συνήθεια ὀλέθριος εἰς τε τοὺς γονεῖς καὶ τὰ γεννώμενα τέκνα. Εἰς τὰς γυναῖκας ἡ θνητότης ἀξάνει διαρκούσης τῆς τεκνοποιίας, μετὰ δὲ τοὺς κλημακτικικοὺς χρόνους εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς ἀμφοτέρω τὰ φύλα. Εἰς τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας τὸ ἡμισυ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει γεννηθέντων δὲν ὑπάρχουσι ἐν τῇ ζωῇ. Ἀπὸ τοῦ 30 μέχρι τοῦ 60 ἡ θνητότης μειοῦται, ἀπὸ δὲ τοῦ 60 μέχρι 65 ἀξάνει πάλιν.

ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑ.

Ἐπερηφάνια εἶναι διαφθορά, ἣτις φαίνεται, ἐνεκεν-τρίστη σχεδὸν ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ φύσει. Ἀρχεται τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς καὶ τὰ πρώτα ἔτη τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐπηρεάζει ἡμᾶς μέχρι θανάτου. Ἔτερα ἐλατώματα τυραννοῦσιν ἡμᾶς κατὰ τινα μόνον ἐποχὴν, καὶ θριαμβεύουσι εἰς τινας μόνον χώρας. Ἡ ὀργὴ εἶναι σφάλμα τῆς νεότητος, ἡ δὲ φιλαργυρία τοῦ γήρατος. Ἡ ἐκδίκησις εἶναι τὸ ὑπερισχόν πάθος ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς χώρας· ἀλλ' ἡ ὑπερηφάνια εἶναι ἀτόχθων πάσης χώρας, ἐνοχῆται εἰς πᾶν κλίμα, καὶ διαφθείρει πᾶν ἔθνος· ἐκτείνεται ἐπίσης εἰς τε τοὺς κήπους τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τὰς ἐρήμους τοῦ Νότου καὶ βασιλεύει οὐχ ἔχτων ἐν τῷ καπηλείῳ τοῦ ἡμι-βαρβάρου, ἢ τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Ἐπικουρίου. Μένονται μεθ' ἀπασῶν τῶν λοιπῶν κακιῶν, καὶ ἀνευ συνεχοῦς καὶ ἐπιμελοῦς φροντίδος μυχθῆσται ἐπίσης καὶ μετὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν.

Δρ. Ἰόνσων

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ.

Καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον ὑπάρχουσι

Ἀυτοκρατορίαι 8.

Ἀυστροουγγαρία. Βραζιλία. Γερμανία. Ἰαπωνία. Μαρόκου. Ρωσία. Κίνα. Τουρκία.

Βασιλεία 14.

Ἀγγλία. Ἀνγκος. Βέλγιον. Δανία. Ἑλλάς Ἰταλία. Ἰσπανία. Μαδαγασκάρη. Ὀλλανδία. Πορτογαλλία. Σιάμη. Σουηδία καὶ Νορβηγία. Χαβάη.

Δημοκρατεῖαι 20.

Ἄιτης. Ἄγιου Σώστου. Ἀργεντίνης. Ἄγιου Δομενίκου. Βενεζουέλας. Βολιβίας. Γαλλίας. Γουατεμάλας. ἠquateur (Ἰσημερινῶ.) Ἠνωμένων πολιτειῶν βορείου Ἀμερικῆς. Κολομβίας. Κοσταρίκας. Λιβερίας. Μεξικῶ. Νικαραγουῆς. Οὐραγουῆς. Παραγουῆς. Περούας. Χιλῆς. Χονδούρας.

Ἡγεμονίαι ἀνεξάρτητοι 5.

Χανταβάρης. Λιχτενστεινίου. Μαυροβουονίου. Ρουμανίας. Σερβίας.

Κράτη ἐλεύθερα 1.

Ὀράγγης (Orange)

Ὀμοσπονδίαί 1.

Ἑλβετικῆ.

Κατέχουσι δ' ἐν ὅλῳ 101,116,090 τετραγωνικῶν μιλίων ἕκτασι καὶ 1,207,644,862 ψυχῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΓΝΩΩΝ ΠΕΡΙ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ.

Πόσον διαφόρως φρονοῦν διάφορα ἔθνη περὶ τῆς ωραιότητος τοῦ ἀνθρωπίνου σχήματος καὶ προσώπου! Ὁδοκόκκινος ὄψις εἶναι ἀσχημοσύνη φρικτὴ ἐπὶ τῶν παραλίῳ τῆς Γουινέας· χεῖρ παχέα καὶ ῥίσι σιμῆ λογίζονται ωραιότατα, ἐνῶ παρὰ τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς τὸ τοιοῦτον θεωρεῖται δεισιδέστατον. Εἰς τινα ἔθνη μακρὰ ὠτία κρεμάμενα ἐπὶ τῶν ὤμων ἐλκούσι θαυμασμῶν, εἰς ἄλλα ἡ μικρότης τοῦτων θεωρεῖται λίαν εὐπρεπῆς στολισμός. Εἰς τὴν Κίναν γυνὴ ἔχουσα πόδας ἰκανῶς μεγάλους, ὥστε νὰ περιπατῇ μετ' εὐκολίας θεωρεῖται ὡς ἀσχημοτάτη. Τινὲς τῶν ἀγρίων φυλῶν τῆς Ἀμερικῆς δένουσι δέκα τέσσαρα σανδία περὶ τὰς κεφαλὰς τῶν τέκνων αὐτῶν, καὶ οὕτω ἐνῶ τὰ ὠτὰ εἰσι ἐπι-τρυπερὰ καὶ χονδρῶδη, συνθλίβουσιν αὐτά· εἰς τετράγωνον σχεδὸν μορφήν. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων, ἐξ οὗ γίνεται δῆλον ὅτι ἐκάστη τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν θεωρεῖ ἑαυτὴν ὡς τὸν τύπον τῆς καλλονῆς τοῦ εἶδους τῆς, τὰς δὲ λοιπὰς ὡς ἀσχήμους. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι, ὅτι ἡ Καυκασία φυλὴ προέχει τῶν λοιπῶν εἰς ωραιότητα καὶ ἔκφρασι προσώπου.

— «Πόσον ἀξίζει τὸ ἐκκλησιαστικὸν σου ὑπόδημα;» ἠρώ-τησθε ποτε ἐπίσκοπος τις ἐφημέριόν τινα. «Ὅσον καὶ τὸ ἐπι-σοπικόν σας, σεβασμώτατε.» ἀπεκρίθη ὁ ἐφημέριος· «κο-λάσεως ἢ παραδείσου.»

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Αμερικανική τις εφημερίς συμβουλεύει τὰ ἐξῆς εἰς τοὺς θέλοντας νὰ παχύνωσι τοὺς γούρους των. « Μετὰ τῆς τροφῆς μίγνυε καθ' ἑκάστην ὀλίγην ποσότητα λειοτετριμμένων ἀνθράκων μετὰ ἕξ ἐβδομάδας οἱ οὕτω πως τρεφόμενοι χοῖροι δὲν θὰ δύνανται νὰ κινῶνται ὑπὸ τοῦ πάχους. »

— Ἀόρατος Πρόνοια κυβερνᾷ τὰ πάντα, καὶ ἂν καὶ βρέχῃ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους ἀδιακρίτως, ὅμως διακρίνει τὸς γοῦρας δεήσει τῶν ἀδικουμένων, ἀπὸ τὰς θρημικῆς δοξολογίας τῶν ἀδικούντων.

— Εἶναι εὐτύχημα νὰ κατάγεται τις ἐξ εὐγενῶν, ἀλλ' εἶναι μεγαλύτερον εὐτύχημα νὰ ἦναι κάτοχος τοιούτων προτερημάτων, ὡς οὐδεὶς νὰ ἐρωτᾷ ἂν ἦναι τοιοῦτος ἢ οὐ.

— Ἡ θρησκεία τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἡ βάση τῆς ἰδιωτικῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δημοσίας πίεσεως, τῆς ἀτομικῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς εὐτυχίας τοῦ ἔθνους.

— Τὰ θεμέλια τῆς καλῆς ἀνατροφῆς πρέπει νὰ θεσῶνται εἰς τὴν κοινὴν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν. Ὅσαι δὲ μητέρες παραδίδουσι τὰ τέκνα των εἰς ἔθνη νὰ τὰ ἐκπαιδεύωσι χρεωροῦσι νὰ ἀπαυτῶσι παρ' αὐτῶν πρὸ παντὸς ἄλλου χριστιανικῆν ἀνατροφὴν.

Περιφημότεροι Νομοθέται.

Νομοθέται ἐκλήθησαν οἱ ἔξοχοι ἐκεῖνοι νόες, τῶν ὁποίων οἱ νόμοι διεφημίσθησαν καὶ διὰ τὴν ἰσωτερικὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ διὰ τὰ ἀποτελέσματα, ἀπερ ἐπήνεγκον εἰς τὴν τύχην τῶν πόλεων ἢ τῶν ἐθνῶν, χάριν τῶν ὁποίων ἐτέθησαν. Τοιοῦτοι ἐγένοντο ὁ Μωϋσῆς παρὰ τοῖς Ἰσραηλῆταις, ὁ Κομφούκιος παρὰ τοῖς Σίνοις, ὁ Μανού παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς, ὁ Ζωροάστρης παρὰ τοῖς Πέρσαις, ὁ Ρωμαῖος καὶ Νουμάς ὁ Πομπήλιος παρὰ τοῖς Ρωμαίοις· παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν ὁ Μένων ἐν Κρήτῃ, ὁ Αὐκοῦργος ἐν Σπάρτῃ, ὁ Δράκων καὶ ὁ Σόλων ἐν Ἀθήναις, ὁ Πιπτακός ἐν Μιτυλήνῃ, καὶ ὁ Ζάλευκος καὶ ὁ Χαρώνδας, ὁ μὲν νομοθέτης τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρῶν, ὁ δὲ τῶν Σικελιωτῶν. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐφημίσθησαν διὰ τῆς κλήσεως ταύτης, εἴτε διότι ἐβελτίωσαν τῶν οἰκείων πόλεων τοὺς νόμους, εἴτε διότι διὰ τῶν συγγραμμάτων, τῶν συμβουλῶν καὶ τοῦ παραδείγματός των εἰσήγαγον σερεὰς ἠθικὰς ἀρχὰς μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν των, ὅποιοι εἶναι Φεῖδων ὁ Ἀργεῖος, Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, Βίας ὁ Πριηνεὺς, Χλων ὁ Βελτιώσας τοὺς νόμους τοῦ Ἀντιόχου, Πλάτων, Πυθαγόρας καὶ ἄλλοι.

Μακροβιότης Ζῶων.

Ὁ κ. Σούλτζ, περίφημος σοφὸς τῆς Γερμανίας, λέγει, ὅτι ἔν καὶ τὰ πτηνὰ εἶναι ὀλιγώτερον μακρόβια τῶν ἄλλων ζῶων, ὑπάρχουσι ὅμως μεταξὺ αὐτῶν παραδείγματα μακροβιότητος σκεδόν ἀπίστευτα. Τὸ 1633 εἶχε μεταφερθῆ ἐξ Ἰταλίας εἰς Γαλλίαν ψιττακός, ὅστις ἐξῆ τὸ 1843, εἶχε δηλ. ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 110 ἐτῶν! Ἰχθύς τις ἀγρευθεὶς τὸ 1497 ἐντὸς πινος δεξαμενῆς ἔφερε περὶ τὸν καιρὸν χρῆσον χαλκοῦν, ἐφ' οὗ ἦτο κεχαλασμένος ὅτι εἶχεν ἐμβληθῆ ἐκεῖ πρὸ 267 ἐτῶν! Ὁ Βυφφῶν βεβαίως εἶπε ὅτι αἱ φάλαιναί ζῶσιν 1006 ἔτη· ἀλλ' ὁ κ. Σούλτζ ἐποθετεῖ ὅτι ἀπατάται ὁ ἐνδοξὸς οὗτος φυσιολόγος.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Δεκαμβρίου αἰνίγματος.

Χριστός.

Τὸ ἔωσαν οἱ ἐξ Ἀθηνῶν Α. Ρόδιος, Ν. Β. Σαλιβέργος καὶ

Φραγκόκος Φραγκιακάκης, καὶ ὁ ἐκ Σύρου Κομηνῆς Κ. Βαφίας.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνίγματος.

Ἡἷρ—α ὀ λ ὀ ς—π ὀ ρ α ὀ λ ὀ ς.

Τὸ ἔωσε μόνος ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Κ. Μ. Δημητριάδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἢμαί σιλιπνή, διαφανῆς καὶ εὐθραυστὸς τις διη,
Ῥευσὴ κατὰ τὴν γέννησιν σερὰ θε εἰς τὸν βίον,
Κατάλληλος εἰς ποιῆσιν παντοῦσῶν ἀγγέλων,
Κ' ἐν γένει εἰν' ἡ χρῆσις μου μεγάλη καὶ ποικίλη.
Εὐρίσκομαι ἐν τῷ οἴκῳ σου, εὐρίσκομαι κ' ἐν ἄλλοις.
Μὲ εἶδες· μὲ ἀπέθεσας καὶ προ τῶν ἰεροφθαλμῶν σου,
Πλὴν μέρος δὲν ἀποταλῶ ποτὶ τοῦ σώματός σου.
Ἐν ὄσῳ τὰ τοιχεῖά μου καὶ οὐ δὲν μεταβάλλεις,
Ἄλλὰ καὶ τὰ σοιχεῖά μου φυλάττω· τὸ τέλος,
Ὅνδὲ ἐν π. Ὡ· σέμμα Ὡδὲ νὰ θεῖς μὴ τολμήσης,
Διότι μεταβάλλεται ἡ πρώτη μου ἡ φθοία,
Καὶ γίνομ' ἀναπόσπαστον τοῦ σώματός σου μέλος.
Ποσάκις μ' ἐψηλάφησας, κ' ἐν τούτοις δὲν μ' ἐξέυρεις.
Καὶ ἀμφιβάλλω, φίλτατε, τὴν λόσιν μ' ἂν θὰ εὐρήσῃ.
Σ.

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1. Ὑπάρχει νόσος τις παγκόσμιος, καὶ ποῖα εἶναι;
- 2. Ὑπάρχει ἱατρικὸν παγκόσμιον, καὶ ποῖον;
- 3. Ποῦ δύναται νὰ εὐρεθῆ καὶ πῶς δύναται ν' ἀποκτηθῆ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

— Τὰ ἐνάματα τῶν λυόντων τὰ αἰετάρια δημοσιεύονται ΔΙΑ ΚΑΗΡΟΥ.

Ἡ συνδρομὴ τῶν εἰς τὰς Ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος συνδρομητῶν καταβιβάζη εἰς δραχμὴν ΜΙΑΝ.

— Ὅστις ἤθελε κάμει ΠΕΝΤΕ συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλει τὰς συνδρομὰς διὰ γραμματοσήμου εἰς τὴν Διεύθυνσιν λαμβάνει τὴν ἐφημερίδα τῶν Παίδων ἐπὶ ἕν ἔτος δωρεάν.

Ἅστις ἤθελε κάμει 20 συνδρομητὰς λαμβάνει τὸν Ἀξέρα τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ ἕν ἔτος δωρεάν.

— Τὰ παρελθόντα ἔτη τῆς ἐφημερίδος τῶν Παίδων δύνανται νὰ σωθῶσι ταχυδρομικῶς εἰς πάντα τὸν ἐπιθυμοῦντα αὐτὰ. Ἐκαστὸν ἔτος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1868 μέχρι τοῦ 1874 τιμᾶται λεπτῶν 80 διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ 1,50 δρ. διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπὸ δὲ τοῦ 1874 καὶ ἐφεξῆς ΜΙΑΣ δραχμῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ΔΥΟ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν.

— «Ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς», ἐφημερίς ἐβδομαδιαία δι' οἰκογενείας, ἐπὶ 22 ἔτη τακτικῶς ἐκδομένη, ἔφειτο· οὐ μόνον μεγάλως ἐβελτιώθη, ἀλλὰ καὶ τοῖσεται μετὰ εἰκονογραφικῶν. Ἐπιτῆ ἔτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 6. προπληρωτέα κατὰ ἐξαμηνίαν, εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν δραχ. 10, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν. Ὅστις ἤθελε κάμει πέντε συνδρομητὰς, λαμβάνει ἕν φύλλον δωρεάν ἐπὶ ἕν ἔτος. Ὁ Ἀστὴρ εἶναι ἡ μόνη ἐφημερίς τοῦ εἶδους τῆς διὰ οἰκογενείας ἐν τῇ γλώσῃ μας.

— Οἱ λύσαντες τὰς ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις τοῦ παρελθόντος ἔτους ἦσαν ὁ ἐκ Βόλου Μιχ. Μιχαηλίδης καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Δ. Καλοπαθάκης καὶ ἔλαβον τὸ βραβεῖον.